

Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 26/06/2023 a les 17:30

Jaume Sureda: «Tenc la sensació que encara no he dit res»

Parlem amb el cantautor palmèsà del nou treball, 'Sureda després de tot'

Jaume Sureda a Espai Xocolat | Ana Sancho

Jaume Sureda és un cantautor de Palma. Després de vuit anys sense publicar cap disc llarg, ha presentat *Sureda després de tot* (Blau 2023), un treball intimista d'onze cançons. La majoria són d'autoria pròpia, però també hi trobem "Una de piratas" de **Joan Manel Serrat** i "Joan M. Serrat" de **Pedro Ruiz**, que **Sureda** interpreta amb l'autor de la peça.

Feia 8 anys que no havies tret cap disc?

Sí. Bé, entremig he fet un EP amb "Rascayu" en versió *dance* a Amèrica del Sud i l'himne del Poblense. Però he estat fotut, hi ha hagut la pandèmia i s'ha ajuntat tot... Quan un pensa que les coses no han de sortir, és millor no fer-les. I no he tingut clar fer cap disc fins que he fet aquest.

I coincideix amb un llibre, 'El sonido de mi yo' (Rapitbook).

En aquest llibre parlo de 45 sons, els que expliquen la meua vida des que vaig néixer. Per exemple, un dels sons és la veu dels meus pares, el so d'un petó, el so del silenci, els aplaudiments del públic? Tots tenim els nostres sons. A partir de cada so explico una història relacionada. També hi ha sons musicals, amb referència a **Los Cinco del Este**, per exemple. És una manera d'explicar la meua vida a través dels sons.

Quan un ha gravat més de 15 discos encara té coses per dir?

Això són discos propis. Si hi comptem les produccions on hi ha una o dues cançons meves, en tenc 27. Sí que em queden coses per dir, perquè tenc la sensació que encara no he dit res! La vida està contínuament en moviment i provoca situacions noves. Els que ens anomenen cantautors fem cançons d'aquestes situacions. Bé, jo ara dic que som 'cantautor', perquè no és només cantar, també és contar. Mentre hi hagi vida, hi ha coses per dir, encara que alguns cops no vulguis dir-les o no trobis la manera. Però haver-n'hi, n'hi ha.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=2FP2Wv5xyO8>

En aquest disc totes les lletres són teves tret de dues.

Fa 35 anys, **Pedro Ruiz** va gravar una cançó que m'agrada molt que es diu "Joan Manuel Serrat". Li vaig trucar per si volia gravar-la amb mi i em va dir que sí. Vaig fer uns arranjaments nous i va venir tres dies a gravar-ho. Ho cantem a duet i estic molt content de com ha quedat. M'agrada moltíssim. Pel que fa a "Una de piratas", he de dir que la raça filibustera sempre m'ha encantat i vaig pensar que era adient gravar aquesta cançó de **Serrat**.

Serrat és una referència molt important per a tu.

Sí. Al meu primer disc en solitari, el 1985, *Notes de tardor* (Digitals / Blau) hi ha uns arranjaments de **Miquel Brunet** que són molt serratians. **Serrat** sempre ha estat una referència molt gran. Però en tenc més. He tocat 25 anys amb **Bonet de Sanpedro**, que era un excel·lent músicàs. També **Alberto Cortez**, **Facundo Cabral**? Hi ha una miscel·lània musical que m'ha influenciat molt.

També hi ha un homenatge a la ràdio.

Durant vuit anys, jo vaig fer un programa de 6 a 8 de la tarda que es deia *Me lo dijo Pérez*. I després, vaig passar a fer un programa de nit que es deia *La vida loca*, que anava de 9 a 2 de la matinada. A la nit, a la ràdio hi ha un silenci estrany, que em recorda el silenci de la nit dels hotels. És un silenci que et col·loca a tu davant de la gent, que saps que hi són. Record que ens escoltaven unes 18 o 20.000 persones. I tu no en veies cap. Elles tampoc no et veien a tu, però et sentien. Ells podien contactar amb mi, sabien quina cara feia? i, en canvi, jo no podia contactar amb ells individualment i no sabia res de cadascú d'ells. Alguns trucaven, sí, però jo no els podia posar cara?

Aquest és un disc intimista.

És intimista i optimista. No hi ha melancolia. Totes les cançons expressen una voluntat d'anar cap endavant. És un disc per dir que, malgrat el moment que podem estar vivint cadascun de nosaltres, podem tirar endavant. Quan fas un treball artístic esperes la identificació de l'altra gent. Si només ho fessis per tu, seria un acte d'egoisme. Sempre hi ha algú que et diu 'a mi em va passar el mateix'?

De què tracta la cançó "Santa Catalina"?

És un barri de Palma on vaig viure vuit anys. És una cançó molt descriptiva. Parlo de la plaça Progrés, l'Arrabal, que era un local on cantaven havaneres? I hi ha uns crits que diuen 'Santa, Santa Catalina', que és el que es cridava al futbol. El Santa Catalina era l'equip més popular de Mallorca, a banda del Mallorca i de l'Atlètic Balears.

El disc s'acaba amb "La dona que viu amb mi". És important fer cançons dedicades a les persones que estimem?

És bàsic. Sense les persones que estimem, poques coses fariem. Moltes vegades, el mèrit no és només saber escriure o saber dir; el mèrit també és dir 'Per què no fas això?' i que quan no tens ganes de fer res, t'espitgin.